

единъ силенъ ударъ на опашката човѣкъ може да умре или да бжде отхвърленъ на нѣколко крачки въ страни. Въ водата алигаторътъ, както и всички др. крокодили, е много по-смѣлъ; тогава е опасенъ и за човѣка, отъ когото обикновенно отбѣгва.

При пълноводие американскитѣ рѣки се разливатъ и заливатъ съ водитѣ си околнитѣ низини и блата, кждето нахълтва много риба, която пѣкъ примамва алигаторитѣ. При засуха алигаторитѣ се прибиратъ къмъ по-дълбокитѣ води, но ако не успѣятъ да направатъ това, оставатъ по тинеститѣ блата и пѣсъци, зариватъ се и прекарватъ въ едно особено състояние (лѣтенъ сънъ), до идването на новитѣ дъждове и покачване на водитѣ. При залѣзъ на слънце алигаторитѣ се отправятъ къмъ по-дълбокитѣ води, пляскатъ съ опашкитѣ си, плашатъ рибата и така си устройватъ богатъ ловъ.

Алигаторътъ се размножава, като женската снася обикновенно 60—100 бѣли яйца. Понѣкога се случва да се снасятъ и до 200 яйца. Тѣ сж на голѣмина колкото кокошитѣ яйца и сж обвити съ яка варовита черупка, подобно на тѣнъкъ порцеланъ. Яйцата се снасятъ на 50 — 60 стѣпки отъ водата, въ затулено мѣсто изъ шубрацитѣ и трѣстиката, кждето се прави нѣщо като гнѣздо, което следъ снасянето на яйцата грижливо се припокрива съ гнили листа и торъ. Топлината отъ гниющитѣ растения спомага за излюпването на яйцата.

Малкитѣ алигаторчета много ловко излизатъ отъ покриващитѣ ги растения; майката ги причаква и веднага ги води къмъ по-плиткитѣ локви и води, кждето започватъ усилено да се хранятъ съ попови лжжички, малки жабчета, рибки и др. дребни животни. Тукъ малкитѣ алигаторчета се пазатъ грижливо отъ майката, понеже иматъ много неприятели като: смоци, водни змии, блатни птици и пр.

Каймани — черни аглигатори, или както още ги наричатъ и очилати крокодили, сж близки на алигаторитѣ. Горната частъ на тѣлото имъ е тъмно-черна,